

541. Ó, drága kincs, te szeretet

John Foster
(1807–1885)

Ó, drá - ga kincs, te sze - re - tet, Jöjj, töltsd be
fá - radt lel - ke - met, És eny - het adj ne -
kem; Mert most csak er - re szom - ja - zom, És szí - vem
né - ked át - a - dom, Ó! Jé - zus, é - le - tem.

2. Mily drága kincs a szeretet,
Mert minden másnál erősebb, S mint Isten, oly örök!
Nem mérheted fel mélységét,
Csak érzed, látod szépségét, Ha hozzád költözött.

3. Míg meg nem látlak tégedet:
Nem értem, mi a szeretet, Csak hírből ismerem.
De én csak erre szomjazom,
Ó! add hát, add, én Jézusom, E jobbik részt nekem!

4. Ó! drága Mester, engedd meg,
Hogy lábadnál én ott legyek, Ha hirdeted igéd.
A lelkemet, a szívemet
És Krisztusváró hitemet Ó! hasssa át békéd!

Charles Wesley (1707–1788)